

XXVII.

B e t æ n k n i n g

over

Forflag til Lov om Ophævelse af Skibsafgiften.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 15de Marts 1880).

Et Forflag til Lov om Ophævelse af Skibsafgiften i udenrigsk Fart uden nogen Erstatning til Statskassen har ikke tidligere foreligget Landstinget. Derimod blev der i Samlingen 1871—72 af Regjeringen forelagt Thinget et Forflag til Lov om Skibsafgiften, jfr. Rigsdagstidenden 1871—72 Tillæg A. Sp. 1617—1622, hvorefter Afgiften i indenrigsk Fart, som nu er bortfalden ved Lov 16de Juni 1879, skulde ophæves, medens der i anden Fart skulde svares 16 p. for hver bestuvet Ton, dog at Regjeringen kunde indrømme Nedsættelse eller Fritagelse for Afgiften til saadanne Nationers Skibe, som indrømmede den danske Skibsfart og Handel passende særlige Begunstigelser. Ifølge Forflagets § 11 skulde Loven imidlertid først træde i Kraft samtidig med Loven om Brændevinsbeskatning, hvortil Forflag ligeledes var forelagt i Samlingen 1871—72, og som var bestemt til at yde Statskassen et Bederlag for det Tab af Indtagter, som Loven om Skibsafgiften vilde medføre.

Flertallet i det nedsatte Udvalg, hvis Betænkning findes trykt i Rigsdagstidende 1871—72 Tillæg B. S. 351—55, anbefalede i det væsentlige Forflaget. „Vel kunde det være ønskeligt for Søneringen“, hedder det i Motiveringen, „om den ligesom al anden Næring blev ganske fritagen for Afgift, men paa den anden Side synes det ikke ubilligt, at Skibene bidrage til de Omkostninger, der medgaa til Fyr og Vagere m. m. —, Udgifter, der afholdes i Skibsfartens særlige Interesse. Naar hertil føies den Betragtning, at over 50 pCt. af Skibsafgiften erlægges af udenrigske Skibe, en Indtægt, som, hvis den aldeles bortfaldt, maatte tilveiebringes af Landets egne

Borgere, da Udgifterne til Fyr- og Vagervæsenet bleve de samme, slutter Flertallet sig saameget tillidsfuldere til Lovudkastet, efter hvilken Skibsafgiften kun vil bortfalde efterhaanden, som den danske Handel til Bederlag derfor kan opnaa passende Fordele. En yderligere Bestyrkelse i denne Tilslutning afgiver den Omstændighed, at der, saavidt vides, i alle fremmede Lande opkræves en Afgift af Skibene under Navn af Fyrpenge, hvis Størrelse omtrent vil svare til den i Lovudkastet bibeholdte Skibsafgift“.

Ved 2den Behandling ffete ingen Forandring i den foreslaede Nedsættelse, men da det stillede sig tvivlsomt, hvorledes det vilde gaa Forflaget til Loven om Brændevinsbeskatningen, blev der ved tredje Behandling vedtaget et Ændringsforflag, hvorefter kun Afgiften i indenrigsk Fart vilde blive ophævet, medens Afgiften i udenrigsk Fart vedblev at være den samme som tidligere.

Efter at Forflaget i forandret Skikkelse var vendt tilbage fra Folkethinget, blev der ved den eneste Behandling stillet Ændringsforflag om at bringe det tilbage i den af Landstinget ved tredje Behandling vedtagne Form; men inden det kom til Afstemning, tog Finansministeren Forflaget tilbage paa Grund af Sammenhængen med det ligeledes tilbagetagne Forflag til Lov om Brændevinsbeskatningen.

I Samlingen 1873—74 blev der dernæst af Regjeringen forelagt Landstinget et Forflag til Lov om Gold- og Skibsafgifter, som for Skibsafgiftens Vedkommende i Indhold svarede til det tidligere forelagte, i det ogsaa derefter Afgiften i udenrigsk Fart kun skulde nedsættes fra 50 til 33 Dre pr. Ton, jfr. Rigsdagstidende 1873—74